

8. Granaatinslagen Bocholtz

Ed (Edmond) Bour (37)

geboren op 6 november 1906 in Heerlen.

Overleden op 11 oktober 1944 in Bocholtz.

De uit Heerlen afkomstige Edmond Bour trad in het huwelijk met de Isabel Lefarth, die zich al enige jaren als zelfstandige vroedvrouw in Bocholtz gevestigd had. Het echtpaar kreeg twee kinderen, Jan en Ed, en woonde aan de Schoolstraat. Vader Ed had een administratieve functie op de Domaniale

mijn in Kerkrade, terwijl de resolute moeder Isabel een drukke verloskundige praktijk had. Daarbij stond ze doorgaans aanstaande moeders bij een thuisgeboorte bij. Voor dat werk beschikte ze zelfs over een auto, die de Duitsers echter na de inval confisqueerden. Nadat Bocholtz op 17 september 1944 bevrijd was, gloorde er weer een hoopvolle tijd. Op 11 oktober van dat jaar was Edmond in de tuin aan het werk met enkele andere mannen. Dat waren Martien Meesters, Jacques Bardoul en elektricien Sijstermans. Rond half twee sloeg plots een granaat in. Daarbij werd Ed Bour gedood; Meesters raakte gewond aan armen en benen en werd direct overgebracht naar een Amerikaans lazaret. De krant meldt over dat tragische voorval: *'Bocholtz – In onze gemeente zijn woensdag na enkele rustige dagen opnieuw slachtoffers door granaatvuur gevallen. De Heer B.[our] werd hierbij dodelijk getroffen en is korter tijd later aan de bekomen verwondingen overleden, terwijl de Heer M.[eesters] zwaar gewond werd en in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Elders werd Mej. F. nog zwaar gewond. Ook zij is naar het ziekenhuis overgebracht'*. Bour liet Isabella Bour-Lefarth als weduwe en twee zoontjes achter. De uitvaart werd een debacle. Terwijl de rouwenden na de mis op de begraafplaats stonden, waar het oorlogsslachtoffer een prominent graf pal naast het pad zou krijgen, vond opnieuw granaatvuur plaats, zodat de mensen binnen de kortste keren een veilig heenkomen moesten zoeken en de familie alleen op de begraafplaats achterbleef. Daarop werd vervolgens wel nog enkele dagen later een hernieuwde uitvaartmis in Heerlen gepland, maar het gezin bleef met een trauma achter, temeer daar er in de behoeftige naoorlogse omstandigheden geen financiële vergoeding voor Ed als oorlogsslachtoffer werd toegekend, waarschijnlijk daar de weduwe een eigen inkomen had.

